

# Odpowiedzialność za nieautoryzowane transakcje w dyrektywie PSD II

W artykule zostanie poruszona problematyka dotycząca rozkładu odpowiedzialności za nieautoryzowane transakcje płatnicze w świetle przepisów drugiej dyrektywy o usługach płatniczych<sup>1</sup>. W szczególności analizie poddane będą zmiany, jakie w tym zakresie zostały wprowadzone względem pierwszej dyrektywy o usługach płatniczych<sup>2</sup> oraz względem transponujących tę dyrektywę przepisów ustawy o usługach płatniczych<sup>3</sup>. Artykuł omawia również uregulowania PSD II dotyczące zasad ponoszenia odpowiedzialności za nieautoryzowane transakcje w przypadku korzystania przez użytkownika z usług inicjowania płatności.

ZBIGNIEW DŁUGOSZ

## Pojęcie nieautoryzowanej transakcji płatniczej

Zgodnie z przepisami u.u.p. i PSD transakcję płatniczą uważa się za autoryzowaną, jeżeli płatnik wyraził zgodę na jej wykonanie w sposób przewidziany w umowie między płatnikiem a jego dostawcą (art. 40 ust. 1 u.u.p. implementujący art. 54 ust. 1, 2 i 4 PSD). Takie rozumienie autoryzacji transakcji nie ulega zmianie w przepisach PSD II (art. 64 ust. 1, 2 i 4)<sup>4</sup>. **Autoryzację należy więc traktować jako oświadczenie woli składane przez płatnika, od złożenia którego uzależniona jest możliwość wykonania transakcji płatniczej.** Pojęcie to należy odróżnić od autentykacji

<sup>1</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z 25.11.2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337, s. 35), dalej: „PSD II”.

<sup>2</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/64/WE z 13.11.2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz. Urz. UE L 319, s. 1), dalej: „PSD”.

<sup>3</sup> Ustawa z 19.08.2011 r. o usługach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz.1572, ze zm.), dalej: „u.u.p.”.

<sup>4</sup> Z zastrzeżeniem doprecyzowania przez przepisy PSD II, że zgoda na wykonanie transakcji płatniczej może również być udzielona za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności (*payment initiation service provider*, dalej: „PISP”) oraz za pośrednictwem odbiorcy (art. 64 ust. 2 zd.2). Wydaje się przy tym, że co najmniej druga z tych opcji nie budziła wątpliwości już na gruncie PSD, która wyraźnie wyróżniała kategorię transakcji inicjowanych za pośrednictwem odbiorcy – zob. D. Mavromati, *The EC Directive on Payment Services in the Internal Market*, Alphen aan den Rijn 2008, s. 220.